

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 191

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, AUGUST 16TH, 1937

LETO XL — VOL. XL

Zanimive vesti iz življenja Slovencev
v Ameriki po raznih naselbinah

Slovenski narodni dom v Springfieldu je vzel od 1. avgusta naprej v najem rojak John Ocep, ki bo tam vodil gostilno. Brez gostilen narodni domovi v Ameriki ne morejo naprej.

Za nadoho je umrl v Willock, Pa., rojak Matija Gorše. Star je bil 60 let in rojen v Toplicah na Dolenjskem. Zapušča ženo, dva sinova in pet hčera.

V Leadville, Colo., je preminul Karol Štibernik, doma iz Poni nove vasi, fara št. Jur. Zapušča soprogo, enega sina in tri hčere.

Rojaki v Waukeganu in North Chicagu, Ill., so zbrali v spomin pokojnega Josepha Drašlerja \$59.00, katere so poklonili Baragovi zvezi za stroške pri delu za

beautifikacijo škofa Barage.

V staro domovino se je podal na počitek po 12-letnem delu v Ameriki Rev. pater Salezij Glavnik, ki je bil profesor v lemontski bogoslovni šoli in vzgojitelj frančiškanske mladine.

V Republic, Pa., je preminul po dolgi bolezni rojak Anton Bozich, star 42 let in doma iz Sluma na Primorskem. Pokojni zapušča družino.

Dr. Ferlinc, sin slovenskih staršev iz Butte, Mont., se nahaja sedaj v clevelandski bolnišnici Marine Hospital kot internist. Dr. Ferlinc je graduiral pred par leti na Creighton univerzi v Omahi, Nebr. Izpopolniti se želi v operacijah in pri uporabi X-zarkov.

Prihodnji četrtek stopi v državi Ohio v
veljavo važna postava glede delovnih ur

Columbus, Ohio, 14. avgusta. V četrtek se bo začela v državi Ohio izpolnjevati nova državna postava, ki regulira delo žensk in otrok. Postava se tiče 450.000 žensk in otrok, ki so zaposleni v raznih industrijah in podjetjih.

Pod državno kontrolo pridejo uslužbenke v hotelih, zavodih, in v lepoteh prostori. Dosedaj so bile te vrste uslužbenke izven državne kontrole. Nova postava je bila sprejeta od državne postavodaje v maju mesecu.

Poznani hrvatski državni senator iz Clevelanda, Mr. Wm. Boyd-Boić, podpredsednik Hrvatske Bratske Zajednice, je predložil v državni postavodaji načrt za to postavu, ki je bila po kratki debati sprejeta.

Nova postava določa, da v državi Ohio ne sme biti nobena ženska ali nedoletni otroci zaposleni v kaki industriji več kot 45 ur na teden. V uradih, trgovinah

"Hrvatski dan"

V nedeljo so imeli bratje Hrvati v Clevelandu na prostorih Slov. društvenega doma v Euclidu svoj "Hrvatski dan." Da drži bratje Hrvati skupaj se je pokazalo včeraj, ko se je zbralo skoraj 5.000 Hrvatov. Med njimi je bilo tudi precej naših rojakov. Imeli so mnogo odličnih govornikov, med njimi tudi sodnika Mr. Frank J. Lauscheta. Vršili so se razni kontesti, igrali so štirje tamburaški zbori. Piknik so priredila društva Hrvatske Radiše in Hrvatski radio klub. Dobiček gre v dobrodelne in vzgojalne svrhe.

Poroka

V sredo, 18. avgusta, se poročil Miss Pauline Gubanc, hčerka poznane trgovske družine Mr. in Mrs. Anton Gubanc iz Collinwooda, z Mr. Harry Rose. Poročilo se vrši v sredo 18. avgusta ob 9:30 zjutraj v St. Jerome's cerkvi na Lake Shore boulevardu. Obilo sreče in uspeha mladima zakoncem!

Nova postava

Danes bodo začeli spolnovati novo postavu v državi Ohio, ki zapoveduje avtomobilistom, da v bližini šol, oziroma kadar vozijo mimo šol, ne smejo voziti hitreje kot 20 milj na uro, in to ob času, kadar se otroci igrajo na dvorišču ali pa kadar prihajajo v šolo ali odhajajo.

Pokojni Anton Majer

Poročali smo, da je preminul dobro poznani rojak Anton Majer, star 69 let. Ranjki je bil doma iz Dobrove pri Ljubljani, odkoder je prišel v Ameriko pred 36. leti. Stanoval je na 6219 Glass Ave. Tu zapušča več vnukov in drugih sorodnikov, v stari domovini pa dva brata. V Clevelandu ima tudi dobro poznane brata Mr. Louis Majerja. Pogreb pokojnega se vrši v tork ob 9. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida iz Frank Zakrajske pogrebnege zavoda. Bodi ranjke mu ohranjen blag spomin. Preostalim sorodnikom naše globoko sožalje!

Važen sestanek

V Knausovi dvorani je nocoj večer ob 8. uri sestanek vseh, ki nastopijo v narodni noši, da se pripravijo za nastop v paradi, ki se vrši v nedeljo 22. avgusta, ko se bo obhajal Slovenski dan na Veliki jezerski razstavi. Pridite vsi, ker se gre za korist vseh. Treba se je pomeniti, kako se bodo naše vrste uredile. Pridite vsi! Pozdrav — Albina Novak.

Seja

Staršem Mlad. pevskega zbora S. D. D. se naznanja, da se vrši redna seja v ponedeljek 16. avgusta ob 8. zvečer v Domu na Waterloo Rd. Seja je važna in zadnja pred skupnim nastopom, ki se vrši 19. septembra.

Ruske zrakoplovce zamaniščejo

Fairbanks, Alaska, 15. avgusta. Znameniti ameriški zrakoplovec Jimmy Mattern se je podal na iskanje za petimi zginulimi ruskimi zrakoplovci, ki so se zgubili nekje v severni Alaske, na potu iz Moskve preko severnega tečaja v Ameriko. Mattern je prevozil pot iz Oaklanda, Cal., v Fairbanks — razdalja 2.600 milj — v štirinajstih urah. Tudi več drugih ameriških zrakoplovcev je na delu in iščejo ponesrečene ruske zrakoplovce. Osem ameriških zrakoplovov in trije ruski so na delu, da iščejo ponesrečene 560 milj od Rudolph otokov. Računa se, da so bili ruski zrakoplovci prisiljeni pristati nekje v severni Alaske, da so še živi in da pričakujejo pomoči.

Revolta med nacionalisti se baje razširja

Valencia, 14. avgusta. Madridska vlada poroča, da se revolta med nacionalisti v njih lastnem taboru širi. Baje je nastal cel punt v Španskem Maroku, pa tudi v San Sebastianu in v Toledu imajo generali nacionalistov dovolj opraviti, da skušajo potlačiti punt v lastnih vrstah. Mnogo stotin vojakov v nacionalističnem taboru je bilo obsojenih v smrt. Nadalje se poroča iz Madrida, da je socialistična armada zapadno od Madrida napredovala za eno miljo. Nikjer niso našli na nasprotnike. Poroča se tudi, da so štirje zrakoplovi nacionalistov potopili dansko ladjo Edith, ki je bila nalozena z orožjem za socialiste.

Otroci se vrnilo

45 clevelandskih otrok, ki so maja meseca odpotovali v Nemčijo, da spoznajo nemški šolski sistem, se je vrnilo včeraj iz Nemčije. Odpotovalo je vsega skupaj 100 otrok iz Clevelanda, toda ostali se niso še vrnilo. Vsi otroci, ki so se vrnilo iz Nemčije, so polni hvale za Nemce. Otroci pripovedujejo kako čista so nemška mesta, kako je povprečen Nemec snažen in varčen, kako je vse na delu in kako se pokorijo obstoječim postavam. Pritožili so se le, ker niso dobili v Nemčiji ledene vode. Obiskali so Berlin, Heidelberg, Hamburg in Monakovo.

Voznina

Družba cestne železnice v Clevelandu namiguje, da se bo voznina zvišala na 9 centov in dolži mesto, ker ničesar "praktičnega" ne ukrene, da prepreči zvišanje voznine. Kompanija dolži mesto vlado, da igra politiko, namesto, da bi skrbela za interese potnikov. Kot znano je kompanija deloma pod nadzorstvom mestne vlade.

Bazar v Madisonu

Rev. Ludvik Virant, župnik v Madisonu, Ohio, sporoča, da se vrši v tork cerkveni bazar na cerkvenem prostoru v Madisonu. Prijazno so vabljeni vsi Slovenci iz Madisona in Geneve, pa tudi iz Clevelanda.

Odpušeni od dela

Mestna vlada je odpustila 300 uslužbencev v čistilnem oddelku od dela. Vlada pravi, da so dobili "počitnice." V resnici pa mestu primanjkuje denar. Prihodnji teden se odslovljeni zopet vrnejo na delo.

* Francoska vlada je zaprla mejo ob Španiji, ne da bi podala kak vzrok za to.

Prodana Alaska

Washington, 14. avgusta. Zakladniški uradniki so danes v zadregi priznali, da je zginil pogodbeni ček, s katerim so Zedinjene države plačale Rusom denar, ko so prodali Rusi Alasko Zedinjenim državam. Čeka ni bilo na pogled že zadnjih 30 let. Zakladniški uradniki trdijo, da je ček v uradu generalnega knjigovodstva, toda ravnatelj te pisarne je izjavil, da ga nima. Skrivnosti so prišli na sled, ko je zastopnik Alaske v kongresu prispil kongres, da slednji dovoli, da se ček pošlje v Juneau, Alasko, na razstavo. Začeli so iskati ček, toda najti ga ne morejo. Ček predstavlja svota \$7.200.000.

Vrag ima \$1.500

Na 7513 Euclid Ave. stanuje vdova Mrs. Caroline Jefferies. Prišla je na idejo, da bi si dala prerokovati srečo. Dobila je neko Indijanko, ki je trdila, da je čarovnica. Indijanka pride v stanovanje, pogleda roko Mrs. Jefferies in pravi: "Vrag vas je obsedel. Dokler vraga ne izženem iz vas, ne morem prerokovati bodočnosti." Na nasvet Indijanke je Mrs. Jefferies si odrezala tri dolge kite svojih las, prinesla kozarec vode, nekaj drobtin in robec. Indijanka je zvila kite v krog, ga potlačila v vodo in postavila vse skupaj v teman kot. Drugi dan se je vrnila. Odkrila je kozarec in na dnu se je plazil velik, črn pajek. "To je zli duh, ki je bival v tebi," reče Indijanka. "Najprvo ga moram pokopati, potem bom pa prerokovala srečo." Naročila je tudi, naj ima kaj denarja pripravljene, da ga bo pomnožila. Indijanka zopet pride v Mrs. Jefferies ji izroči \$1.500.00. Indijanka zavije denar v nogavico in naroči Mrs. Jefferies, da si pripravi večje nogavice z denarjem okoli prs, in čaka 24 ur. Potem pa naj odveže in denar se bo podvojil. Pet minut dalj kot 24 ur je čakala Mrs. Jefferies, predno je odprla nogavico, ki je pa bila — prazna, strašno prazna!

Aretirani Kitajci

Zvezni agenti so aretirali v Clevelandu 73 let starega Kitajca Charles Junga. Jung je najbolj poznani Kitajec v Clevelandu. Navadno ga kličejo "cesar Kitajcev." Aretiran je bil, ker je prodajal opij. Pri njem so dobili za \$2.500.00 vrednosti opija. Ko bo na sodnji spoznan krivim, bo najbrž deportiran, dasi je v tej deželi že 40 let.

Smrtna kosa

V mestni bolnišnici je preminul Tom Berkovich, star 49 let, doma iz Slavonije rodom Hrvat. Ranjki je bolehal za sušico. Stanoval je na 1001 E. 66th Pl. V domovini zapušča soprogo in dva sina. Pogreb se vrši v tork popoldne iz pogrebnege zavoda A. Grdina in Sinovi na Highland park pokopališče. Bodi mu mirna ameriška zemlja!

Iz bolnišnice

S Svetkovo ambulanco je bila pripeljana na dom Miss Josephine Zupančič, 668 E. 159th St. Prijateljice jo lahko obiščejo.

V bolnišnico

V Glenville bolnišnico se je podala radi operacije Mary Mežič, učenka 6. razreda šole sv. Vida, stanujoča na 6522 Schaeffer Ave.

560 Kitajcev ubitih v Italiji ni bojovita, pravi Mussolini, toda vojaštvo je potrebno, sicer pride sužnjost

Šangaj, 15. avgusta. Kitajski zrakoplovci so začeli bombardirati Šangaj včeraj. Napad je bil namenjen Japoncem, toda kitajski zrakoplovci so se zmotili in so metali bombe v kitajski oddel mesta, kjer je bilo skoro 600 Kitajcev ubitih. Tudi dva ameriška državljana sta pri tem zgubila življenje. Medtem je pa ameriška vlada zapovedala, da morajo vse ženske in otroci iz Šangaja. Japonci se pripravljajo za naskok na mesto. Japonski poslanik v Nankingu je dobil povelje za odhod.

Green in Lewis sta zadovoljna s sodnikom

Washington, 14. avgusta. William Green in John Lewis, znana delavska voditelja, sta oba izjavila včeraj, da bo organizirano delavstvo podpiralo imenovanje senatorja Hugo Blacka za sodnika najvišje sodnje. Delavci so lahko veseli, ker so dobili svojega zagovornika pri najvišji sodnji. Lewis se je izjavil: "Imenovanje Blacka za sodnika najvišje sodnje bo imelo za posledico, da bo narod dobil zaupanje v najvišjo sodnjo. C. I. O. je soglasno za Blacka."

V Nemčiji primanjkuje danes delavcev

Berlin, 14. avgusta. Nemčija je prva dežela na svetu, ki je popolnoma premagala depresijo. Ne samo, da so danes v Nemčiji zaposleni vsi ljudje, pač pa je nastalo aktualno pomanjkanje delavcev v Nemčiji. Tam ne primanjkuje samo izučeni delavcev, kot mehanikov, strojnikov, električarjev in enakih, pač pa tudi delavcev za navadna dela se ne more dobiti. Najhujše je pa pomanjkanje delavcev na deželi, kjer jih potrebujejo za žetev in enaka poljedelska dela. Tudi premogerni in drugih rudarjev ni dovolj, primanjkuje celo hišnih poslov, zlasti pa zidarjev in tesarjev. Ljudje, ki prej niso bili za delo, so prisiljeni danes delati, med njimi mnogi stari ljudje, ki so že nad 70 let stari. Mnogo vojaštva je moralo dobiti dopust, da so šli domov pomagat. Iz drugih dežel se danes delavci močno selijo v Nemčijo, kjer se zlahka dobi zaslužek.

Poštni ropar

Tajni agenti so v Clevelandu prijeli 34 let starega Gustava Luchte, ki je kradel pisma v poštinih nabiralnikih. To "podjetje" mu je toliko neslo, da je lahko poslal ženo v Evropo, sam je pa udobno živel v mestu. Ko so ga v soboto aretirali, so pri njem dobili šop pisem, katere je ravnokar pobral iz nabiralnikov.

Končan štrajk

Uslužbeni hotela Carter v Clevelandu so se pobotali z gospodari in so se v soboto zopet vrnilo na delo. Uslužbeni so za štrajkali pretekli četrtek, ker vodstvo hotela ni ugodilo njih zahtevi za 10 odstotkov zvišanje plače in za skrajšani delovnik. Koliko so dosegli sedaj se ne poroča.

Na počitnice

Mr. in Mrs. Karl Šmigovec, 1237 E. 172nd St. sta se podala v soboto na počitnice v Forest City, Pa., kjer bosta obiskala tudi svoje prijatelje in znance. Dobro zabavo želimo.

Catania, Sicilija, 14. avgusta. Diktator Mussolini je imel včeraj tu govor pred 100.000 glav broječo množico, kateri je govoril o vojaškem življenju in družabni pravici. Mussolini je mnenja, da neprestana vojaška pripravljenost je na mestu, ako ne želi narod, da ga zadene mizerija in suženjstvo.

"Vsa svetovna zgodovina nam kaže," je govoril Mussolini, da narodi, ki niso hoteli nositi orožja, so bili končno prisiljeni, da so nescili orožje za koga drugega. "Računajte na svoje vojske in imejte zaupanje v bodočnost laškega naroda."

Mussolini je tudi povedal, da

Jeklarska družba trdi, da vladni delavski odbor nima poslanske pravice poslovanja

Pittsburgh, 14. avgusta. The Weirton Steel Co. je danes potom svojih odvetnikov izjavila, da vladni delavski odbor nikakor nima poslanske pravice in pravice in da ne more voditi zaslišanja napram kompaniji, ki je obdolžena od delavcev, da jih je ustraževala, da niso pristopali k uniji.

Odvetniki so nadalje zahtevali, da se nemudoma "potlači" tožbo napram kompaniji, katero so naperili delavski voditelji. Odvetniki trdijo, da se je vladni delavski odbor zarotil z delavskimi unijami proti kompaniji.

Toda zastopnik vladnega delavskega odbora Doude ni poslušal zahteve kompanijskih odvet-

nikov, pač pa je izjavil, da se bo začelo z rednim zaslišanjem. Zaslihanje se začne v ponedeljek v New Cumberland, Md., kamor mora kompanija poslati svoje odvetnike, da se zagovarja.

Kompanija trdi, da nikakor ne izdeluje predmetov, ki so v rabi v med-državni trgovini. To je vzrok, da ne bo more biti podvržena zveznim postavam, pač pa je odgovorna samo državnim postavam.

Kompanijski odvetniki tudi trdijo, da C. I. O. organizacija ni verodostojna delavska unija, pač pa je skupina neodgovornih ljudi, ki nimajo nobenega stika z jeklarsko industrio.

Registracija

Volivni odbor naznanja, da ako hočete voliti pri primarnih volitvah 28. septembra ali pri splošnih volitvah 2. novembra, morate biti registrirani. Zadnji registracijski dan je 30. avgusta. To velja za one, ki niso že dve leti volili, ki so od lanskih volitev dosegli 21. leto, ki so se prišli sem iz drugih krajev ali ki so od lanskega leta postali državljani. Samo en registracijski dan preostaja, in to je 30. avgusta. Ta dan bodo odprte vse volivne kče v Clevelandu, a med tem se pa lahko registrirate tudi v uradu volivnega odbora v City Hall.

Razprodaja pri Grdinovih

Rojake opozarjamo na ogromno avgustovo razprodajo v obeh trgovinah A. Grdina in Sinovi, kjer dobite najbolj zanesljivo pohištvo po jako znižanih cenah tekom avgusta meseca. Cene so znižane do 40 odstotkov. Kupite lahko na mala odplačila. Modernizirajte svoj dom. Že 35 let posluje ta trdka v naselbinah v splošno zadovoljstvo vsega občinstva.

Zgubljen denar

Na včerajšnji prireditvi pri slavstvi polaganja kamna za Narodni dom v Maple Heights, se je zgubila večja svota denarja. Pošten najditelj je lepo proš, da vrne denar proti nagradi v uradu Ameriške Domovine.

Številni avtomobili

Država Pennsylvania naznanja, da je danes v državi 2.010.000 avtomobilov registriranih. Samo dve drugi državi imata nad dva milijona avtomobilov, in sicer New York in California.

Napačni naslov

Nedolžne žrtve bombnega napada sta bila pretekli teden 76 let stari Henry Niedelfeld in njegova 75 let stara žena Ana. V noči med petkom in soboto je nekdo vrget v njuno preprosto stanovanje v Maple Heightsu dinamitno bombo, ki se je razpočila s silnim pokom in povzročila mnogo škode. V dotični hiši je prejel stanoval delavski organizator C. I. O. unije Ralph Walker, in temu je bila bomba namenjena. Toda Walkerja že dva meseca ni v dotični hiši, in tako sta širotni stari in stara žena, ki sta baš hotela praznovati zlatoročko, postala žrtvi vandalizma.

Jugoslovanski prometni parnik potopljen

Algir, Afrika, 13. avgusta. Jugoslovanski prometni parnik "Plevnik" je bil najbrž potopljen. Parnik je nosil 213 ton teže. Ne ve se, ali je bil parnik, ki je vozil streljivo, potopljen od španskih nacionalistov ali socialistov.

Delavski dan

Skoro vse delavske organizacije v Clevelandu se pripravljajo, da proslavijo letošnji delavski dan kar najbolj slovesno. Nastopili bodo člani American Federation of Labor in Committee for Industrial Organization. Mnogo tisoč delavcev pride iz drugih krajev države v Cleveland. Na skupni proslavi bo udeleženi najmanj 100.000 organiziranih delavcev.

"Kanački"

Mladinski zbor "Kanački" ima v tork zvečer sejo ob 7:30 v navadnih prostorih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NABOČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEEBEE and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 191, Mon., Aug. 16, 1937

Sijajne plače magnatov

Ko je nedavno tega prišlo v javnost, kako sijajne plače imajo razni eksekutivni uradniki raznih korporacij, se je oglašil v kongresu kongresman Maury Maverick iz Texasa, ki je s svojo zgovornostjo nekoliko posvetil v poslovanje teh korporacij, ki se tako silno branijo privoliti nekoliko izboljšane plače, a njih eksekutivni uradniki imajo letne dohode kot kralji. Kongresman Maverick je povedal navzočim kongresmanom:

"Gospod predsednik, na vrsti imamo pravkar načrt glede minimalnih plač delavcem v Zedinjenih državah. Trudimo se, da bi te plače vsaj deloma in na postaven način zvišali, da se enkrat za vselej iznebimo sramotnih plač, ki še vedno prevladujejo po nekaterih mestih in v nekaterih industrijah Zedinjenih držav. In ker smo že pri delavskih plačah, bi bilo dobro, da se pomudimo tudi pri plačah eksekutivnih uradnikov. Te plače so mnogo bolj zanimive kot pa delavske plače.

"Šel sem v urad Securities Exchange Commission, kjer sem dobil na razpolago uradne zapiske o plačah eksekutivnih uradnikov raznih korporacij. Šel sem tudi v delavski oddelček naše vlade in sem dobil dobre podatke glede povprečnih plač ameriških delavcev.

"In sedaj primerjajmo te plače, namreč plače delavcev in plače eksekutivnih uradnikov raznih korporacij. Sleherni se bo moral silno čuditi, da je kaj takega mogoče. Za vzgled si najprvo vzemimo plače treh mož, in sicer gospodov Hilla, Hahna in Nelleya. Ti trije omenjeni so eksekutivni uradniki korporacije The American Tobacco Co. Vsi ti trije gospodje dobivajo letne plače, ki presegajo svoto pol milijona dobrih ameriških dolarjev.

"Mr. George W. Hill, ki je načelnik The American Tobacco Co., je dobil lansko leto za svoje trudapolno delo plačo \$246,173. In povprečna plača, ki jo ta industrija plačuje svojim delavcem na teden, znaša tedensko \$15.86. Mislim, gospodje poslanci, da se boste strinjali z menoj, ko trdim, da je precej razlike med \$246,000 in med \$15.86. Enako je s plačami drugih eksekutivnih uradnikov, katerih se postava glede minimalnih plač gotovo ne bo tikala.

"Pomislite na milijone poštenih ameriških delavcev, ki dobivajo plačo, ki je mnogo premajhna, da bi mogel delavec spodobno, kaj šele ugodno živeti. Ko sem preiskoval tozadevno statistiko v delavskem uradu naše vlade, sem dognal, da ponekod plačujejo štiri cente na uro za delo! ! ! Dobil sem dokaz, da plačujejo nekaterim dekletom v industrijah po \$2.40 za 60 ur dela! Plače v mnogih industrijah so po \$5.00, \$6.00, \$8.00, \$9.00 in \$10.00 na teden. In te plače dobivajo v mnogih slučajih delavci v industrijah, kjer so jako nevarna dela, in kjer je treba imeti mnogo spretnosti in razuma, da se delo pravilno naredi, in katero delo je pri tem združeno še s precejšnjo nevarnostjo.

"Načrt, o katerem sedaj obravnavamo glede minimalnih delavskih plač, je skrajno konservativen in skromen. Načrt se namreč glasi, da naj delavec dobiva najmanj 40c na uro za svojo plačo. To je taka skromnost, da nas je lahko sram, da sploh o tem debatiramo. 40c na uro za 40 ur dela na teden zneso tedensko \$16.00, in kdor ima družino in kdor kupuje danes življenske potrebščine, ta bo vedel, kako daleč sme iti s \$16.00 tedenskega zaslužka.

"In one velike korporacije, ki najbolj jokajo radi te skromne postavke v korist delavca, ki se sedaj pripravljajo, plačujejo svojim eksekutivnim uradnikom najvišje plače. Vzemimo n. pr. American Sugar Refining Co. Povprečna delavska plača pri tej industriji je \$20.50 na teden. Izmed eksekutivnih uradnikov te kompanije dobiva eden letno \$77,000, eden \$65,000, eden pa \$60,000, skupaj \$202,000 na leto, ali toliko kot dobiva 200 delavcev pri tej kompaniji skupno na leto. In vendar ta kompanija najbolj tarnja, ker delamo postavko o minimalni delavski plači.

"Gospod predsednik zbornice, jaz ne nasprotujem visokim plačam eksekutivnih uradnikov, toda sem pa za to, če se magnate dobro plača, da se tudi vse ostale ameriške delavske plače tako, da bodo lahko udobno in brez vsakega pomanjkanja živeli.

Kaj pravite!

Ženska spodnja obleka se v Ameriki do leta 1876 ni prodajala javno v trgovinah. Vsak kos je bil izdelan doma od žensk samih.

Največja sveča na svetu je v Naplu, Italija, ki je bila izdelana leta 1924 v počast pevcu Caruzu. Prižge se samo enkrat na leto za 24 ur, to je na vseh svetnikov dan. Računa se, da bo ta sveča popolnoma izgorela v 1,800 letih.

Na svetu ni nič nemogočega. V San Franciscu so leta 1914 zgradila dve ladji za prevažanje olja. Obe popolnoma do picice enaki. Leta 1922 je ena izmed teh ladij trčila z neko drugo in se potopila. V marcu, letos, je pa tudi njena sestra trčila ob nek parnik in se potopila prav na tistem mestu ter se vlegla počez preko svoje potopljene sestre. Rekli bi skoro: slučaj, ki ni slučaj.

BESEDA IZ NARODA

Kako se počutimo Amerikank v Jugoslaviji

(Piše Rose Homovec)

Kranjska gora, 31. julija. — Če vas je volja malo potrpeti, vam bom skušala opisati vtise, ki sem jih dobila na svoji prvi vožnji v Evropo oziroma Jugoslavijo, domovino mojih staršev. Pač nisem mislila, da je domovino Slovencev tako lepa. Toda, počakajte, bom pripovedovala lepo po vrsti.

Iz Clevelanda sva se odpeljali z mojo materjo na 30. aprila. V New York sva dospeli drugo jutro. Na postaji naju je že čakal Mr. Zakrajšek, ki naju je spremlil do pristanišča, da se vkrcavi na ladji Saturniji. Tam sva se sestali z Mr. in Mrs. Anton Znidaršič, ki sta bila tudi namenjena v domovino. Mr. Zakrajšek nam je izkazal kaj lepo naklonjenost in vljudnost, da nam je šlo vse gladko izpod rok.

Saturnia je odplula iz New Yorka opoldne in 45 minut kasneje smo že pluli mimo boginje Svobode na odprto morje. Ob dveh nam je že izginila izpred oči suha zemlja. Potem nas je povabil steward na ogled po ladji. Saturnia je krasna ladja, 197 jardov dolga in 27 široka. Prostornine ima 24,000 ton. Prostor ima za 1,248 oseb, vključno 487 posadke. Na dan prepluje 475 do 500 milj. V strojem od delku je vedno zaposlenih 16 mož, ki oskrbujejo 4 motorje.

Postrežba na ladji je jako fina, osobje skrajno vljudno in prijazno. Takle vsakdanji red je bil na ladji. Od 7 do 10:30 dop. zajterk. Od 11 do 1 pop. kosilo, od 2 do 4 igranje konjskih dirk na krovu, od 4 do 5 čaj in slaščice, od 5 do 6 koncert, 6:30 do 8 večerja, od 9 do 10 kino trikrat na teden. Trikrat na teden smo igrali tudi "bingo" in Mr. Znidaršič je enkrat dobil \$8.00. Od 10 zvečer do ene zjutraj je ples. Vmes smo pa preganjali čas v knjižnici, igrali ping-pong in razne druge igre. Vedno je bilo dovolj zabave.

Vožnja je bila vseskozi krasna. Na 4. maja smo se ustavili v Bostonu za 4 ure, potem se pa nismo ustavili do 7. maja, ko smo pristali na Azorskih otokih. Kjerkoli se je ladja ustavila, smo smeli iti na suho. Ladja je stala 4 do 8 ur in smo si lahko ogledali mesta. Azorski otoki ležijo v podobni podkve v morju in je to jako slikovita pokrajina. Hise so barvane v najrazličnejših živih barvah, kot v zeleni, rumeni, vijoličasti itd. Vsa transportacija je z mulami, ki vozijo okorne vozove.

V nedeljo 9. maja smo se ustavili pa v Lizboni na Portugalskem. Tukaj smo si ogledali starodavno katedralo sv. Jeronima. Zidana je bila leta 1500 in so jo zidali 48 let. V Lizboni so najkrasnejši vrtni na svetu. Zdi se ti, kot bi stopil v svet, poln zelenja in rož. Zvedeli smo, da je tukaj gazolin zelo drag, \$1.25 galona. Torej semkaj se ne bomo hodili vozit z našimi avtomobili, fantje.

V ponedeljek smo se ustavili v Gibraltaru. Ker je pa ladja pristala samo za malo časa, nismo šli na suho.

V torek smo se ustavili pa v Alžiru. Tukaj se nam je zdelo najbolj zanimivo na vsem potovanju. Šli smo po mestu in nič kaj prikupljivo se nam ni zdelo, ko smo videli ležati po ulicah razne kadilce opija in drugih narkotičnih sredstev. Muhe so se pasle po njih. Vzduh po ulicah je bil težak in za naše ameriške nosove nič kaj prijeten. Vse delo opravljajo tukaj ženske, kot se nam je reklo, pa tega ne rečem zato, da se bi na to sklicevali naši možički. Obledene so v belo in imajo ves obraz zakrit. Vidijo

se jim samo oči. Torej na šminki zelo veliko prihranijo. Ogledali smo si arabsko mošejo, kjer si moraš umiti noge, predno smeš notri. Je pa to samo en velik prostor, brez vsakih slik in podob.

Mesto pri morju je umazano, ampak če se pelješ kakih deset milj iz mesta, pa vidiš pravo krasoto. Krasen park imajo in tudi rezidence so jako lepe. Torej se ne sme soditi kraja z ladje, ampak si je treba stvar ogledati od bližje.

V sredo smo se ustavili v Palermu. Kajpak, zopet smo šli na suho in si ogledali neko starodavno palačo, katero sedaj popravljajo. Tukaj se vidi še vedno po hištvu, ki sta ga imela sicilijanski kralj in kraljica. Šli smo tudi v samostan, pod katerim je grobnica in v njej kakih 800 okostnjakov. Zanimivo, a vendar nič kaj prijetno za živga človeka. Palermo je sicer jako lepo in čisto mesto.

V četrtek smo se ustavili pa v Naplu, kjer smo videli starega in častitljivega Vezuva s pipico v ustih. Pljuval ni nič, samo kadil. Ogledali smo si mnogo zanimivosti, na Vezuva pa nismo šli, ker ni bilo dovolj časa.

V petek smo se ustavili v Patrasu, na Grškem. Tukaj nismo šli na suho, ker v mestu samem ni posebnih zanimivosti, za v Atene pa ni bilo dovolj časa.

V soboto 15. maja smo vozili v ožini pred Boko Kotorsko. Reči moram, da take panorame še nisem videla na svetu. Na eni strani strme gore, črna gora, na drugi pa zeleno morje. Sončni žarki so se upirali v granit in zdelo se je, da se odbijajo žarki v vseh možgih barvah. Popoldne smo se pa ustavili v Gruzu, ki je pristanišče za Dubrovnik. Tukaj smo pa videli ogromno starodavno zidovje, ki oklepajo mesto. Zadej se pa dvigajo strmi bregovi gora. Jako romantičen je ta del Jugoslavije.

V nedeljo 16. maja smo se ustavili v Benetkah, ki je vse mesto postavljeno ne stebrih v vodi. Seve, to je bilo za nas Amerikance, ki kaj takega še nismo videli, zopet tako zanimivo, da ni za popisati. Mesto cest imajo kanale in po teh švigajo kot prometna sredstva svojevrstne gondole. Krasno mesto z zgodovinskimi znamenitostmi, toda, žal, nismo imeli časa, da bi si vse ogledali. Treba bi bilo nekaj dni, ne pa samo par ur.

No, popoldne ob 5:30 smo pa že prijadrali v Trst, to starodavno mesto, ki ga je Jugoslovonom ugrabila laška roka. Vendar smo lahko rekli, da smo doma, saj se bomo tukaj po dolgi vožnji izkrcali iz ladje in zasedli "lukamatijsko," kot pravijo Slovenci, ki nas popelje v rojstni kraj mojih staršev, v domovino slovenske zibelke.

(Dalje prihodnjič.)

Dopis iz Euclida

Prelepo je sonce sijalo in gorko nam je bilo, pa v senco smo sili in si hladili hudo žejo. Vse hude skrbi, težave teh dni na stran smo deli, pa v veselju družbi zapeli, zavriskali, na glas se smejali. Tako je bilo, ko je imelo društvo št. 6 SDZ svoj piknik na Verbičevih farmah v nedeljo 8. avgusta.

Za 22. avgusta se pa pripravljajo Oltarno društvo fare sv. Kristine, da priredi svoj letni piknik na špelkotovih farmah. Pripravljali odbor je že pridno na delu, saj je že znano, da so članice vedno na mestu, kadar je treba, postreči pa znajo, da je kaj. Tudi tekme bodo na programu.

Skupna društva fare sv. Kristine se pa pripravljajo za svoj piknik 19. septembra, ki bo tudi na špelkotovih farmah. Tako gre čas naprej, veselimo se, do-

kler nam poletni čas obeta še mnogo razvedrila v prosti naravi. Saj s seboj itak ne bomo ničesar nesli, dobra zabava pa ti ublaži težko življenje, da misliš, da je res lušno na svet živet.

Tukaj se je ustanovil Klub narodnih noš. Za to delo se bomo pa zavzeli v zimskem času. Bo prav kratkočasno s šivanjem. V ta klub lahko pristopi vsaka Slovenka, ne glede pri kateri podružnici Slovenske ženske zveze je. Danes večer je sestanek narodnih noš v Knausovi dvorani na St. Clair Ave. Tudi me iz Euclida pojdemo vse.

Se enkrat: na veselo svidenje na pikniku 22. avgusta.

J. I.

Kaj govore naši ljudje v Euclidu in drugod

"Letos bomo volili župana in mestne zastopnike," slišiš skoro v slednji hiši. "Staremu županu moramo dati slovo ali pa ga kronati za dednega župana," jih pripominja največ. Večina naših ljudi se ogreva za kandidata, ki je proti sedanjemu županu. V njih je polni up na zmago, v kolikor jih ne bo stari politični lisjak ukanil. Pred par dnevi mi je neki prijatelj pripomnil, da euclidski demokratiški klub v novem članstvu dnevnoro narašča. Pohlevo sem pripomnil, naj se nič kaj preveč ne veseli novega naraščaja, ker zna se zgoditi, da bo, ko bo klub dovolj močan, postal iz demokratiškega kluba Elyjev klub, ki ga bo zopet vpregel v županski stolček. Mogoče se motim, toda tudi hitro naraščajoča voda ni kjer dobrega ne stori. Političnega lisjaka pa težko ukaniš, ker ima ves propagandni in poizvedovalni aparat v roki in akciji.

Župan Ely je sedaj (menda do volitev) pobral vse brezposelne in jim dal delo pri mestu. Seveda delal jih bo on, toda z našim denarjem, ki ga prispevate pri davkih. Človek je lahko velikodušen, ko deli darove iz tuje sklade, čeprav po žlici leče — nazaj pa bo dobil obilne obresti v zlati valuti.

Če pa ne bo pod kakim pogojem mogoče podreti sedanjega župana, se pa naroča slovenskim euclidskim pogrebci, ki so pred leti pokopavali naše rojake, naj pripravijo program za kronanje, eventuelno naj ustanove fond, iz katerega se bo plačevalo podporo za "narodno oslepele" politične sirote.

V Collinwoodu

V naselbinu oziroma v 32. vardi je do sedaj samo šušljajoča politična kampanja. Podpisi za mestne zastopnike se pridno pobirajo in vsak svojega kandidata najbolj hvali. V kolikor nam je znano, bodo v 32. vardi kandidirali v primarnih volitvah trije slovenski kandidati in sicer: sedanji mestni zastopnik Anton Vehovec, John Rožanc, poznani trgovec na Waterloo Rd., in neki F. Krainz, ki je po poklicu krojač. Vsi trije goje veliko upanje, da bodo pri primarnih volitvah od naroda nominirani. Kako bo to šlo je uganka, katera se bo rešila pri volitvah. Dobro je vedeti, kaj pravijo naši ljudje k vsemu temu, ko jih obiskujemo. Nekateri: "Vehovec je korajžen človek, ki se nikogar ne boji." Drugi zopet: "Ni Vehovec vse, kar bi moral biti, toda vendar je pa boljši, kakor bi bil kdo drugi." Vsi pa so si edini, da je pošten od nog do glave. Večina jih pravi, če me že grize, naj me domača uš.

Sedaj naj pa omenim pogovor o John Rožancu: "Yes, John je storil mnogo dobrega za svoje prijatelje in mnogo se udejstvoval pri društvenem gibanju. Ustanovil je slovenski demokratiški klub in marsikateremu v imenu kluba dobil delo.

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

Iz urada predsednika Slovenske lovske zveze v državi Ohio. Uradno se naznanja vsem klubom, spadajočim k Slovenski lovske zvezi, da se prihodnja tekma vrši v nedeljo 22. avgusta in sicer na strelišču Euclid Rifle kluba, na Močilnikarjevi farmi. Začetek streljanja bo točno ob 1:30. S tem ni rečeno, da se začno lovci zbirati ob 1:30, ampak ob 1:30 se bo začelo s streljanjem. Bodite torej točni in skušajte biti pol ure poprej na mestu. Naprošeni ste,

da blagovolite to upoštevati. Ta tekma bi se morala vršiti na podlagi sklepa zastopnikov vseh klubov pri zadnji letni seji, v Lorain, O. Ker se pa ni Lorainški klub udeležil zadnje tekme na barbertonskem strelišču, radi tega so potem zastopniki klubov prvotni sklep ovrgli in sklenili, da se vrši prihodnja tekma, kakor gori omenjeno.

Z solovskim pozdravom in na veselo svidenje.

Joseph Lekšan, predsednik SDZ.

Vse je hvale vredno, toda nima občega poznanstva med našimi ljudmi in toliko manj pri drugih narodih. Je tih in miren, toda politični eksponenti morajo biti gromovniki, mimiki in skoro napol oderski amaterji. Smo pač v svobodni Ameriki in upanje ni nikak verski, toliko manj politični greh.

Tretji kandidat je neki F. Krainz, poklicni krojač. O njem ve bore malo naša širša slovenska javnost. Osebnega poznam kot odločnega poštenjaka in dobrosrčnega človeka. Žal, nikoli se pa ni brigal, da bi bil član le samo enega našega slovenskega društva. Kdor ga po bližje pozna, pravi o njem, da je v govoru precej zmogljiva oseba. Ne vem koliko bi nam lahko koristil, če bi bil v urad izvoljen.

Naj mi zgoraj navedeni kandidatje ne štejejo v zlo, če sem zgoraj napisal nekaj onega, o čemer naši rojaki govore. Kdor meni ne verjame, naj gre okrog in vpraša. Potrdil bo moji ugotovitvi.

Končno naj podam svoje mnenje in pridružujem se onim, ki govore: "če te že grize, naj te grize domača uš." Prepričan sem, da v primarnih volitvah bo zmagal tisti kandidat, ki je najbolj popularen in poznan ne samo med našim, ampak tudi med tujim narodom. Unijsko gibanje je danes na vrhuncu in kdor bo imel unijske ljudi na svoji strani, ta bo "špago" potegnil. Ni dovolj, da par prijateljev obljubi delati in voliti za enega, ampak kdor bo hotel biti v 32. vardi za mestnega zastopnika izvoljen, bo moral dobiti pri generalnih volitvah najmanj 6,500 do 7,000 glasov. Mi Slovenci pa jih komaj spravimo skupaj okrog 2,800 glasov. Med sedem in tri tisoč je velika razlika, ki se ne da za vsakim vогоlom vjeti. Mrzla so dejstva, s katerimi moramo računati. Upi števil ne izpremenijo, želje tudi ne, potrebne so fizične osebe, ki odločajo z glasovnico v roki v volivni koči. Končno, če računam, prihajam do trdne ugotovitve, da med sedanjimi kandidati ima najboljšo priliko biti izvoljen v primarnih volitvah in pozneje Anton Vehovec. Veliko mi je iz narodnega ozira na tem, da nas Slovenec zastopa (sicer pošten, delaven in odkritosrčen), kakor pa tujec, ki mu ni mar naš živelj. Dajmo priliko onemu, ki ima vse pogoje, da bo izvoljen, ker v na-

Šuštarjev oče so šli včasih tudi v Ljubljano. Do Borovnice peš in potem z vlakom. Pa je štiri pametne ure do Borovnice, čez Gabrovski hrib in čez Pokojišče, pa doli po gori, kjer moraš deti coklje pod noge, da se ne odpeljaš na vlak po bližnjici. Vsa ta pot pelja po samem, če se ne računa prve in edine gostilne na Pokojišču. Zato so pa vzeli s seboj kaj za pot, da so ohranili telo pri brihtu. Najrajši so vzeli kuhanega fižola, ki se lahko je brez žlice in brez posredovalnih predlogov raznih začimb in druge take opletarije. To malo stane, dosti zaleže in si človek veliko prihrani. Saj je tako napravil tudi Kotov Matevž iz Bezuljaka, ki se ni hotel peljati s fanti v Logatec na nabor, da bi preveč ne zapravil. Fižola si je nabasal v žepu in jo udaril peš čez Pretrže in Skalčno pot. Zato pa tudi potrjen menda ni bil, ampak grunt si je pa napravil.

Torej Šuštarjev oče so šli v Ljubljano in do Borovnice so pospravili že ves fižol. Kar pri močjo so bili. V dobri pol uri so bili že v Ljubljani. In prav nekako toliko časa je vzelo fižol, da je razvil svoje sile in svoje skrivnostne moči. Oče so hodili po Ljubljani in ko je fižol zahteval besede, so mu jo oče dali brez prizanašanja in tako je za njimi včasih prav krepko zavrisalo. Kako da ne bi in kaj bi se teh ljubljanskih škričev šonali.

In tako gredo po franciškanskem mostu, ko se fižol zopet pošteno oddahne. Začetom sta šli pa prav takrat dve gosposki fralji, ki sta natančno slišali mi glas fižolčnika in začeli omedlevali. Vendar je bila ena še toliko pri brihtu, da je ogorčeno zavpila:

"To je pa škandal! Tega bi se moralo pa zapreti!" Oče se pa obrnejo nazaj in prijazno pravijo: "Storite ž njim, kar hočete, jaz sem ga že frej!"

sprotnem slučaju se bomo sami ponizali ter se omalovažili pri deležu, do katerega smo upravičeni. Skupnost naj nam bo več, kakor pa ena sama oseba, ker po skupnosti bomo rastli po osebah, drugače pa padali pod noge drugim v lastni zasmeh in poniževanje.

Joško Penko.

Če verjamele al' pa ne

Vi niste poznali Šuštarjevega očeta. To je bila stara meniševska korenina in on je v naši vasi najdlje imel trdno vero v irhaste hlače in meksikajnjarje.

Strašno dober človek je bil, zato pa tudi ni umrl v bogastvu. Včasih so stopili pred hišo in nagovorili kakega fantička: "Janež, če boš fajz zavriskal, pa ti bom dal groš!" Pa so se drli fantički, da so bili vaški psi vsi iz ravnotežaja in so protestirali od vseh koncev in krajev. In naše ujne so godrnjale, češ, kaj se derejo betičniki in se!

Seve, jaz nisem bil deležen teh grošev, ker sem bil takrat še premajhen. Pozneje pa, ko bi bil lahko kaj rekel, pa oče niso imeli več grošev. Saj pravim, človek res nima sreče na tem svetu in je nima.

Šuštarjev oče so šli včasih tudi v Ljubljano. Do Borovnice peš in potem z vlakom. Pa je štiri pametne ure do Borovnice, čez Gabrovski hrib in čez Pokojišče, pa doli po gori, kjer moraš deti coklje pod noge, da se ne odpeljaš na vlak po bližnjici.

Vsa ta pot pelja po samem, če se ne računa prve in edine gostilne na Pokojišču. Zato so pa vzeli s seboj kaj za pot, da so ohranili telo pri brihtu. Najrajši so vzeli kuhanega fižola, ki se lahko je brez žlice in brez posredovalnih predlogov raznih začimb in druge take opletarije. To malo stane, dosti zaleže in si človek veliko prihrani. Saj je tako napravil tudi Kotov Matevž iz Bezuljaka, ki se ni hotel peljati s fanti v Logatec na nabor, da bi preveč ne zapravil. Fižola si je nabasal v žepu in jo udaril peš čez Pretrže in Skalčno pot. Zato pa tudi potrjen menda ni bil, ampak grunt si je pa napravil.

Torej Šuštarjev oče so šli v Ljubljano in do Borovnice so pospravili že ves fižol. Kar pri močjo so bili. V dobri pol uri so bili že v Ljubljani. In prav nekako toliko časa je vzelo fižol, da je razvil svoje sile in svoje skrivnostne moči. Oče so hodili po Ljubljani in ko je fižol zahteval besede, so mu jo oče dali brez prizanašanja in tako je za njimi včasih prav krepko zavrisalo. Kako da ne bi in kaj bi se teh ljubljanskih škričev šonali.

In tako gredo po franciškanskem mostu, ko se fižol zopet pošteno oddahne. Začetom sta šli pa prav takrat dve gosposki fralji, ki sta natančno slišali mi glas fižolčnika in začeli omedlevali. Vendar je bila ena še toliko pri brihtu, da je ogorčeno zavpila:

"To je pa škandal! Tega bi se moralo pa zapreti!" Oče se pa obrnejo nazaj in prijazno pravijo: "Storite ž njim, kar hočete, jaz sem ga že frej!"

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikom izvirnika K. Mays

"Dober dan!" sem pozdravil zagonetno bitje. "Kdo si?"

"Prva dekla sem!" je nedopovedljivo osebnost ponosno povedala.

Hm! Torej ženska je bila? "Kje je tvoj gospodar?"

Pokazala je v hišo.

"Notri!"

"Pozdravil bi ga rad."

"Prav effendi!"

Stopila je na stran. Skloniti sem se moral, da sem zlezel skozi "vrata." In na mah sem bil že tudi "v vseh sobah" gostoljubnega hana pri počitku, varnosti in udobnosti.

Veže ni bilo. Štiri stene hiše so obdajale edini prostor, ki pa je bil po navadi Balkana s stenami, iz vrbovine spletenimi, razdeljen na več oddelkov.

"Na levo!" je naročala prva dekla za nami.

Krenili smo na levo, gospodinja pa nismo našli.

Dve luknji v steni sta razsvetljevali sobo. Oknice so bile odprte, šip ni bilo na oknih. Sredi prostora je stala miza in krog nje stoli. In oboje, miza in stoli je bil osnažno, da se je kar bleščalo. Čudno! Dekla pa je bila umazana, da je kar spoznati ni bilo.

Ker ni bilo nikakih podob na stenah, sem zasodil, da je lastnik hana Turek.

V "oknih" so stali lončki s cveticami. Spet prijetno iznenadenje. In lesena posoda z vodo v kotu je bila snažna in polna čiste vode, da bi jo človek kar poskusil.

Potrkal sem z jahalno palico po mizi. Stena iz vrbovine se je premaknila in moški je vstopil. Po turško je bil oblečen, rdeč tarbuš je nosil, postaven, krepak človek je bil, dolga, črna brada mu je segala na prsi.

"Ti si handžija?" sem ga vprašal.

"Da. Pa ne sprejemam gostov."

"Pa odstrani napis s svojih vrat!"

"Se danes ga bom. Dal bom vrata prebeliti."

Jezno je govoril. Ali je doživel s svojimi gosti slabe izkušnje?

"Nismo prišli, da bi prenočili pri tebi. Le počili bi si radi in kaj malega pili."

"To lahko dobite. Jesti in piti, oboje."

"Kako pijačo imaš?"

"Rakijo in pivo."

Začuden sem dvignil obrvi.

"Pivo?" sem ponovil. Bal sem se, da nisem prav razumel.

"Da! Dobro pivo. Priporočam ti ga!"

Pivo? Hm! Zanimivo!

"Kje pa si dobil tisto pivo?"

"Sam sem ga varil."

"Ti sam? Kje pa ga shranjuješ?"

"V velikih vrčih. Vsak dan skuham nekaj vrčev piva. Moji ljudje ga dobijo za žejo."

Vsak dan sveže pivo? Posebno priporočljivo to "sveže" pivo seveda ni bilo.

Menda mi je na obrazu videl, da dvomim o kakovosti njegove piske umetnosti. Dejal je:

"Mirno ga lahko piješ! Čisto sveže je, davi sem ga skuhal."

Mož je najbrž mislil, da je pivo tem boljše, čim mlajše je. Na zapadu sodimo o pivu seve čisto drugače.

Vkljub temu sem njegovo "sveže" pivo naročil. Radoveden sem bil, kako reč je skuhal in jo krstil s plemenitim imenom pivo.

"Prinesel je varen vrč in ga postavil na mizo."

"Pij!" je ponujal. "Moč da je pa skrb prežene!"

Zbral sem ves svoj pogum, prijel z obema rokama za težki vrč in nagnil.

Dišalo ni slabo. Ojunačil sem se in poskusil, poskusil še enkrat—in pil in pil v dolgih požirkih.

Lahko je bilo, silno lahko, prav kakor če bi monakovsko pivo pomešal s petkratno količino vode, pa slabo res ni bilo. Pogasil je žejo, drugih posledic pač ni povzročalo.

Tudi moji tovariši so pili in pohvalili, menda zato, ker nisem grajal pijače. O pravem pivu vsi skupaj niso mnogo razumeli.

Handžija je bil vesel, da nam njegov izdelek tekne. Obraz se mu je razjasnil in ponosno je pravil:

"Da, sam sem pivovar. Tega tu pri nas nihče drug ne zna."

"Kje pa si se učil?"

"Od nekega tujca sem se naučil, ki je doma iz dežele piva. Delal je svojčas v Štambulju, črevljari je po poklicu. Pa v njegovi domovini zna vsak človek pivo variti in tudi tisti človek ga je znal. Revez je bil, peš je potoval domov. Usmilil sem se ga in mu dal za nekaj dni prenočišče in hrano. V zahvalo me je naučil pivo variti."

"Iz katere dežele pa je bil?"

"Čisto natančno sem si zapomnil ime njegove domovine. Elanka se imenuje."

"Zdi se mi, da si tiste dežele le nisi čisto natančno zapomnil!"

"O da! Elanka se ji pravil!"

"Morebiti pa Erlangen?"

"Erla—Effendi, res je tako! Tako se imenuje, kakor si ti povedal. Spominjam se. Besede ni lahko izreči. Ali poznaš tisto deželo?"

"Erlangen ni dežela, ampak mesto na Bavarskem."

"Da, da! Čisto prav si povedal! Mož je bil iz Bavarske, sedaj se spominjam. Bavarija je del Alemanijs, kjer vsi ljudje pivo pijejo. Celo dojenčki v zibelki že kričijo za pivom."

"Ti je tisti človek tako povedal?"

"Da."

"No, ne poznam ga pa ne vem, ali je on sam že kot dojenček v zibelki kričal za pivom. Pa naj bo! Vsekakor je dokazal, da kdor pivo pije, ni ne-hvaležen človek. Ali dobimo tudi jesti pri tebi?"

"Da, effendi, le povej, česar ti srce poželi!"

"Ne vem, kaj vse nam moreš nuditi."

"Vse ti je na razpolago, kruh, meso, kuretnina, jajca. Vse, kar poželiš."

V duhu sem gledal "prvo dečko," ki je najbrž oskrbovala tudi kuhinjska dela, in previdno povedal:

"Hm—! Bi dobili jajčnik?"

"Tudi jajčnik lahko dobiš."

"Kdo pa ga bo pripravil?"

"Moja žena."

"In ne prva dekla, tista, ki smo jo zunaj srečali?"

"Ne, effendi!" se je nasmehnil. "Vem zakaj vprašaš. Prva dekla je in najmarljivejša med vsemi. Pa zaposlena je le v hlevu, v kuhinji pa je moja žena prva."

"No, pa poskusimo!"

Šel je, da naroči.

Tudi tovariši so se zadovoljno muzali, da bodo dobili okusen jajčnik in da ga ne bo pripravila "prva dekla."

Handžija se je vrnil, prisedel in zdelo se mi je, da nas pozorneje gleda ko prej.

"Nisem vas prijazno sprejel," je začel. "Ne zamerite! Človek doživi včas goste, ki mu res pokvariijo veselje do gostilniške obrti."

"Si doživel slabe izkušnje z gosti?"

"Zelo slabe!"

"Kedaj?"

(Dalje prihodnjič)

1937	AVG.	1937
1	2	3
4	5	6
9	10	11
12	13	14
15	16	17
18	19	20
21	22	23
24	25	26
27	28	29
30	31	

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

29.—Podružnica št. 32 SZZ praznuje 8. obletnico.

29.—Klub slovenskih vdov priredi piknik na Strumbljevi, zdaj Jagrovi farmi.

SEPTEMBER

4.—Skupna društva SSPZ, Olimpiada, tri dni, v avditoriju S. N. Doma.

11.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12.—Piknik skupnih društev fare sv. Kristine na Špelkotovih prostorih.

12.—Jugoslovanski delavski dom v West Parku otvori kampanjo za nov narodni dom z velikim piknikom in bogatim sporedom.

19.—Koncert Združenih mladinskih zborov v S. N. Domu na St. Clair Ave.

25.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

26.—Igra in ples Pevskega zbora Cvet v S. D. D. na Prince Ave.

OKTOBER

2.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

3.—Koncert "Kanařkov" v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

9.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

17.—Radnička organizacija, koncert v avditoriju S. N. D.

23.—Društvo Clairwood št. 40 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

24.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Carniola Hive št. 493 TM, ples v avditoriju S. N. Doma.

31.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

31.—Jesenski koncert pevskega društva "Zvon" v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

7.—25-letnica društva Kras št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

7.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ priredi jesensko zabavo v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

13.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

14.—Jesenski koncert mladinskega pevskega zbora Črički v S. N. Domu na 80. cesti.

14.—Samostojni pevski zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. Doma.

Miss Ann Washington, direktorica potovanja Georga Washingtona, se nahaja na obisku v Franciji, kjer ji izkazuje velike časti.

20.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

21.—Pevsko društvo Lira, koncert v avditoriju S. N. D.

21.—Koncert Pevskega zbora Cvet v S. D. D. na Prince Ave.

27.—Variety Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

1938
JANUAR

1.—Proslava 25. letnice obstoja društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ obhaja 10-letnico obstanka v S. N. Domu.

300 let staro vino

V sloveči rotovski kleti v Bremenju imajo tako dragoceno vino, da bi si ga niti milijonarji ne mogli privoščiti. Tam namreč stoji v kleti sod vina še iz leta 1653 ter je torej najstarejše vino, kar jih pozna svet. To vino pa ni le najstarejše, marveč je tudi najdražje, kakor so izračunali strokovnjaki.

V bremenskih knjigah je namreč še zapisano, koliko je takrat pred 300 leti veljal tisti sod vina. In je torej zapisano, da je takrat bremenski magistrat moral plačati za tisti sod celih 300 zlatih talarjev. Če tiste zlate talarje človek preračuna, v današnji denar z ozirom na današnjo vrednost ter k temu pri računamo še obresti in obrest obresti tistega kapitala ter zraven še upoštevamo, koliko se je medtem usušilo in izlilo, dobimo kar strašne številke. Izračunali so torej strokovnjaki, da bi samo ena kapljica tega vina veljala v današnjem nemškem denarju več kakor 48.000 nemških mark. Če pa upoštevamo, da ima en kozarec kakih 100 kapljic, bi en kozarec vina veljal 48 milijonov mark. Tako nam velevajo računi strokovnjakov.

Toda so še drugi strokovnjaki, ki se ne razumejo kaj prida na številke, pač pa bolj na kakovost vina. Ti pa pravijo, da so te številke prazne marnje, ker to vino v resnici ni vredno niti beliča, ker je zanič. Res je, da stari pregovor pravi, da je vino tem boljše, čim starejše je, vendar za tako stara vina to ne velja. Tega 300 let starega vina ne bi namreč noben živ človek ne mogel piti, ker brez dvoma diši samo po plesnu in gnilih vinskih dogah. V tisti kleti imajo še druga stara vina, ki so tudi precej draga, toda so še vseeno dobra, ker so samo 44 let stara.

ONEVNE VESTI

Ljudje se ne brigajo za denar v bankah

Trenton, N. J., 14. avgusta. Državni bančni komisar Carl Whithers je sporočil javnosti, da se nahaja v raznih bankah države New Jersey \$261,032, za katere nihče ne vpraša. Večinoma so to manjše svote, toda en vlagatelj ima \$12,362, toda se ni oglašal za denar že 15 let. Glasom državnih postav denar v banki ne nosi več obresti, ako leži več kot 10 let v banki, ne da bi se kdo oglašal glede vloge. Svota \$12,032 je last neke ženske Mrs. Annie Murin, ki se že od leta 1923 ni oglašala v banki, niti je ne morejo najti na naslovu, katerega je prvotno izročila.

Kakor se otroke nauči, tako se obnašajo

Waynesburg, Pa., 14. avgusta. Šolski odbor v bližnjem mestu Whiteley je odpustil iz službe učiteljico Mrs. Lauro Morris. Obdolžena je bila, da je otroke učila v šoli, da človek prihaja iz opice. In kakor je otroke učila, tako so se tudi obnašali. Šolski odbor je čital učiteljici, da ne zna vzdrževati discipline v šoli. Otroci so skakali med poukom v razredu, metali si čevlje, kame in papir v glavo, sploh obnašali se kot — opice! Učiteljica je bila tudi obdolžena, da je otroke pretepala v šoli.

Dvanajst let staro dekle je dobilo otroka

St. Louis, Mo., 13. avgusta. V eni izmed tukajšnjih bolnišnic je porodilo neko 12 let staro dekle otroka. Otok in mati sta zdrava. Mlado "mater" so vprašali kdo je oče otroka in dekle se je podalo ter imenovalo nekega 35 let starega moškega, katerega so takoj aretirali. Starši deklice so izjavili, da nikakor niso vedeli, da je njih hči noseča.

Konj je bil hitrejši kot ekspresni vlak

Reading, Pa., 14. avgusta. Nekaj tovrni brzovlak je danes prišel kakih pet minut kasneje na tukajšnje postaje kot neki šest let stari dirkalski konj. Konj je pobegnil iz hleva in je začel dirjati ob progi, po kateri je vozil ekspresni vlak. Tudi tega je konj prehitel in dospel do tovarnega vlaka ter je pred njim pridiral v Reading, kjer je dirkač vjel neki policist.

Demonstracije proti Nemcem v Belgradu

Belgrad, 14. avgusta. Sinoči je mladina uprizorila pred poslopjem, kjer se nahaja nemški turistični urad, velike demonstracije. V istem poslopju je tudi nemška časnikarska agencija. Dijaki so kričali: "Doli s fašizmom! Naj živi demokracija." Močni oddelki policije so bili poslani na lice mesta, toda mladina se je razpršila, predno je policija dospela.

600 ubitih po španskih vojnih letalih

Santander, Španija, 14. avgusta. Bojna letala nacionalistov so večeraj bombardirala Santander in sosednja mesta. Kot poročajo iz Madrida je bilo ubitih 600 ljudi. 24 letal nacionalistov je bombardiralo mesto cele dve uri, ne da bi kako nasprotno dvigalo drznilo nastopiti proti njim.

Lepa farma naprodaj

ali se zamenja za hišo, 65 akrov zemlje, 20 akrov trte, 10 akrov sadnega drevja, nov hlev, hiša 6 sob, elektrika, traktor in drugo orodje. Štiri krave, dva konja in druga žival. Farma je na lepem prostoru južno od Geneva, O. Vprašajte pri Dan. Stakich, 15813 Waterloo Rd. Tel. KE nmore 1934 (193)

Zahvala

Tem potom se prav iskreno zahvaljujem vsem onim, ki so prisostovali slavnosti ob priliki 25. letnice poroke, in ki so nam priredili tako krasen surprise party. Posebno se zahvaljujem Gospodinskemu klubu. Slavnost nama ostane vedno v spominu.

John in Frances Juvancić, Girard, Ohio

Proda se ali zamenja

17 akrov in en četrt rodovitne farme ob tlakani cesti v bližini Perry, O. Zamenja se za hišo v Clevelandu ali okolici. Na farmi je štiri akre grozdja, nekaj gozda, ostalo je rodovito polje in sadni vrt. Na farmi je hiša in gospodarsko poslopje v najboljšem stanju. Vse orodje in živina. Oglasite se pri Mary Dragos, Townline Rd., Perry, Ohio, ali pa na 390 E. 165 St., Cleveland, Ohio. (191)

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamenje.

V predprodaji ima tudi vstopnice za Veliko jezersko razstavo, ki stanejo na prostoru razstave \$4, pri KOLLANDRU pa stanejo samo \$2.50. Poslužite se te znižane cene.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohistvo in vse potrebščine za dom,

6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

GORAK ZRAK, PARA, VROČA VODA, AIR CONDITIONING

Popravljalni deli za vse vrste boilerje in furnace

DO 3 LETA ZA PLAČANJE

Postavite si grelni sistem in zaenkrat plačevati v septembru

Vprašajte za Stefan Robash, naš zastopnik

715 East 103rd Street

Vabijo se tudi naročniki izven mesta

V BLAG SPOMIN

prve obletnice smrti preljubljenega in nikdar pozabljenega sina in brata

Anthony Russ

ki nas je v cvetu življenja za vedno zapustil dne 14. avgusta, 1936.

Solza grenka iz očesa lije, bridko toži nam srce, ko odzvet nam bil zaklad, ki ga svet ne more dati.

V tem življenju našem v duhu z nami si povsod, srce staršev, brata, sestre, vedno za Teboj žalovalo bo.

V miru sladko je počival ter v zemlji rodni mirno spi, prosil za nas tam v nebesih, da bi se združili enkrat vsi.

Zalujoci:

starši; brat in sestra.

Cleveland, O., 16. avg. 1937.

Pridobivajte člane za S. D. Zvezo

the greatest washer value is always a MAYTAG

MODEL 32 \$119.50

MODEL 18 \$89.50

Model 110 \$69.50

● Tukaj je cela družina Maytag pralnih strojev. Izberite si tistega, ki vam najbolj ugaia po ceni, in dobili boste več vrednosti za vaš denar. Dobili boste odličnosti narejene po Maytag in ki se ne dobijo v nobenem drugem pralnem stroju — odličnosti, ki pomenijo več let pranja z nižjimi stroški. Preglejte posebno Gyrator pralno silo, prostor za odstranitev nesnage iz vode, zaprte valjarje, ki se sami avtomatično presušejo. Poizvedite, zakaj se več Maytagov prodaja kot kakih drugih pralnih strojev.

Odplačila tako nizka kot \$1.00 na teden

NORWOOD Appliance & Furniture Co.

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

6119 St. Clair Ave. 6104 St. Clair Ave.

Telephone: ENdicott 3634

Vzamemo dolar za dolar North American delnice

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

ENAINDVAJSETO POGLAVJE

Kaj se je Godvinu zgodilo

Pri selu Bitir, kakih sedem-najst milij od Jeruzalema, je poslanstvo razjahalo, da se odpočije; nato pa so odrinili zopet dalje po dolini v nadi, da pridejo do sijonskih vrat, predno začne vročina pripekati. Koncem te doline se je vzdigoval hrbet nekega griča, odkjer je bilo mogoče videti celo njegovo dolžino, in vrh tega hrbta sta se naenkrat prikazala en možki in ena ženska na krasnih konjih. Družba se je ustavila iz strahu pred mogočim sovražnim napadom misleč, da je bila ženska preoblečeni možki, da jih prevarijo. Ko so tako neodločni čakali, je dvojica na griču zasukala konje in začela vzlic veliki strmini jezdit z veliko hitrostjo proti njim. Wulf jih je radovedno ogledoval in rekel Godvinu:

"Tole tam me spominja neke ježe, ki smo jo nekdanj imeli pred bejrutskimi zidovi. Skoraj bi mislil, da je Arabec tamle prav tisti, ki je sedel za mojim sedlom, ženska pa ona, ki je jezdila pri tebi, in da sta onadva konja Plam in Dim, ki sta še enkrat prišla na svet. Poglej njihov korak in čilost."

Komaj je končal, sta neznanca ustavila svoja konja ravno pred družbo, ki se ji je možki v pozdrav priklonil. Tedaj mu je Godvin videl v obraz in na mah spoznal v njem starega Arabca, ki mu je bilo ime sin peska, ki jima je dal Plama in Dima.

"Gospod," je rekel Arabec k voditelju poslanstva, "prihajam prosit male usluge onaledva viteza, ki potujeta z vami; nekdanj sta jezdila moje konje, zbok tega mislim, da mi je ne odrečeta. "Tale ženska," in pokazal je na zagrnjeno postavlo svoje spremeljevalke, "je moja sorodnica, ki bi jo radi izročil prijateljem v Jeruzalemu v varstvo, a se je ne upam sam peljati tja radi gorskih prebivalcev, ki so sovražni ki mojega rodu. Ona je krščanske vere, ni ogleduhinja, vendar ne zna vašega jezika. Pri južnih vratih jo sprejmejo sorodniki. Govoril sem."

"To stvar naj viteza uravnata," je dejal poveljnik, nepotpežljivo skomizgnil z ramami in vzpodbodel svojega konja.

"Rada jo vzameva seboj," je rekel Godvin, "dasi ne vem, kaj bi storila z njo, če njenih prijateljev ne bo. Pojdite, gospica, in jezdite v sredi med nama."

Obrnila je glavo proti Arabcu, kakor da bi ga hotela nekaj vprašati; Godvin pa je ponovil svoje besede, nakar je zajezdila v sredo med brata, le malo bolj zadaj.

"Nemara," je nadaljeval Arabec proti Godvinu, "znaš sedaj bolje govoriti naš jezik kakor takrat, ko sva se svoje dni srečala v Bejrutu in jezdila po gorskem obronku na Plamu in Dimu. Vzlic temu pa se obračam do tvoje velike vlnudnosti, da ne nadlegujete te ženske z besedami in da je ne pozivate, da bi si razkrila obraz, ker je to proti šegam njenega ljudstva. Samo uro hoda je do mestnih vrat, in potem ne bosta več imela sitnosti z njo. To pa bo plačilo za tista dva dobra konja, ki vaju nista slabo nosila, kakor so mi pravili na ozkem mostu in čez gore in doline, ko sta bežala od Sinana, kjer sta samega Saladinova vrgla raz sedlo in ubila Hasana."

"Zgodi se po tvoji volji," reče Godvin, "pa lepa hvala za tista konja, sin peska."

"Dobro. Če želita še drugih,

oznanita na trgu, da iščeta mene," in začel je obračati svojega konja.

"Počakaj," je rekel Godvin. "Kaj pa ti je znano o tvoji vnukinji Masudi? Ali je pri tebi?"

"Ni je," je odgovoril Arabec z zamolklim glasom, "pozvala pa me je za določeno uro v nek vrt blizu Askalona, ki si že slišal o njem, da pridem ponjo, ker zapusti Saladinov tabor. In tja grem sedaj. Zdravstvujta!" Pozdravil je zastrto žensko, stresel vajeti in oddirjal kakor blisek po poti, po kateri je bil prišel.

Godvin je olajšano vzdihnil. Če je Masuda pozvala svojega strica, da pride ponjo, je gotovo na varnem. Torej ni bil njen glas, ki se mu je zdel, da mu šepeta v nočni temini njegovo ime, ko ga je obhajala groza — groza, ki jo je nemara rodilo vse, kar je pretrpel in senca smrti, skozi katero je šele pravkar šel. Nato se je ozrl in videl Wulfa strmeti v žensko za seboj; pokaral ga je rekoč, da se mora ravnati pogodbe po duhu in črki in da je tudi gledati ni dovoljeno, če ne sme govoriti z njo.

"To je škoda," je odgovoril Wulf, "kajti dasi je tako zvezana, mora biti vitka in plemenita, ko sedi tako na svojem konju. In tudi konj je plemenitega rodu, menim, da je celo Dimov bratranec ali brat. Morda ga prodajo, ko dospemo v Jeruzalem."

Nato sta odjezdila dalje in ker sta bila mnenja, da gre za njuno čast, nista niti pogledala niti govorila z njo, dasi bi jo bila pozorno gledala, če bi vedela, kdo je.

Naposled so dospeli do jeruzalemskih vrat, kjer je bilo vse polno ljudstva, ki je čakalo povratka svojih poslancev. Jezdili so skozi vrata v mesto, odkjer so jih spremljali velikaši, večina množice pa je šla za njimi, da izvedo, ali so jim prinesli mir ali vojsko.

Tedaj sta se Godvin in Wulf spogledala in ugibala, kam bi se obrnila in kje bi nala sorodnike svoje zastrte spremeljevalke, ki jih ni bilo nikjer videti. Iz ulice je držala nekaka veža, za njo pa se je razprostiral vrt, ki je bil videti zapuščen. Tja sta jezdila, da se posvetujeta; spremeljevalka pa je šla za njima.

"V Jeruzalemu smo in sedaj

jo morava nagovoriti," je rekel Wulf, "najsi bo le toliko, da jo vprašamo, kam želi, da jo popeljeva."

Godvin je prikimal in obrnila sta konje.

"Gospica," je rekel v arabskem jeziku, "izvršila sva svojo nalogo. Bodite tako prijazni, pa nama povejte, kje so tisti sorodniki, kamor vas morava peljati."

"Tukaj," je odgovoril mil glas. Debelo sta gledala naokoli, a na zapuščenem vrtu ni bilo drugega nego kamenje in vreče prsti, ki so jih pripravili za obleganje. Tedaj je rekel:

"Nikjer jih ni videti."

Tedaj je ženska odgrnila plašč, dasi je še obdržala pajčolan, in razkrila pod njim svoje oblačilo.

"Pri sv. Petru!" je vzkliknil Godvin. "Dobro poznam vede nje na tej obleki. Masuda! Reci, ali si ti Masuda?"

Pri teh besedah je odpadla tudi koprena in pred njima je stala ženska, ki je bila podobna Masudi, a vseeno ne Masuda. Lase je imela podobno počesane kakor ona, nakit in ovratnica iz krempljev leva, ki ga je Godvin ubil, so bili njeni, koža je bila barve, celo majhno vrojeno znamenje na licih je bilo tam; ker pa je imela glavo povešeno, ji nista mogla videti v obraz. Naenkrat jo je s tihim vzdihom vzdignila in se ozrla po njih.

"Rozamunda!" je dahnil Wulf. "Rozamunda, preoblečena kot Masuda!" Ni skočil, kar padel je raz sedla in pohitel k njej mrmrajoč: "Bog! Hvala Ti!"

Ona pa se je onesvestila in zdrknila s konja v njegovo naročje, kjer je obstala za trenotek; Godvin pa je obrnil glavo v stran.

"Da," je rekla Rozamunda in se mu oprostila iz rok, "jaz sem in nikdo drugi. Ves čas sem jezdila z vama, a nobeden vaju me ni spoznal."

"Mar imava oči, ki morejo prodrati kopreno in volneno oblačilo?" vpraša Wulf. Godvin pa je rekel s čudnim, prisiljenim glasom:

"Rozamunda si, preoblečena kot Masuda. Kdo pa je bila potem tista ženska, ki sem se pred Saladinovim šotorom poslovil od nje, ko je rabelj čakal name, zagrnjena ženska, ki je nosila Rozamundina oblačila in dragulje?"

"Ne vem, Godvin," je odgovorila, "zna biti je bila Masuda v moji obleki, ko sem jo zapustila. Prav tako ne vem ničesar o kakem rablju, ki je čakal na tebe. Misliha sem — misliha sem, da je čakal na Wulfa. Bog, tako sem si misliha!"

"Povej nama svojo zgodbo," je rekel Godvin hripavo.

"Le kratka je," je odgovorila. "Po vabljanju, ki ga bom pomnila do smrtne ure, sem omedlela. Ko sem se zopet zavedla, sem mislila, da moram biti blazna, kajti pred menoj je stala ženska v mojih oblačilih, ki je imela meni podobnen obraz, a ne prav istega."

"Ne boj se," je rekla, "Masuda sem, ki sem se poleg mnogih drugih reči naučila igrati tudi več vlog. Poslušaj, niti minute časa ni izgubljati. Dobila sem ukaz, da moram oditi iz tabora; zunaj me prav zdaj čaka moj stric Arabec z dvema brzima konjema. Mesto mene pa odideš ti, princezinja. Glej, moja obleko imaš in moj obraz — skoraj; dalje si more velikosti in mož, ki ti bo kazal pot, ne bo spoznal razlike. Sem že vse poskrbela, kajti dasi je Saladinov vojak, je mojega rodu. Jaz pojdem s teboj do vrat, kjer se plakaje poslovim od tebe vprico. Evnuhov in straž, in kdo ugane, da je Masuda balbeška princezinja, balbeška princezinja pa Masuda?"

"Kam pa se naj obrnem?" sem vprašala.

"Moj stric, sin peska, te izroči poslanstvu, ki jezdijo v Jeruzalem, ali te pa, če se mu to ne posreči, on popelje tja, ali

te pa, če se mu še to izjalovi, skrije v gorah pri mojih ljudeh. Glej, tukaj je pismo, ki ga mora prebrati; dam ti ga v nedrje."

"Kaj pa bo s teboj, Masuda?" sem jo vprašala dalje.

"Z menoj? O, vse se vrši po načrtu, po načrtu, ki se ne more preprečiti," je odgovorila. "Ne boj se, ponoči pobegnem — nimam ti časa praviti kako — v dveh, treh dneh sem pa zopet pri tebi. Vrh tega mislim, da najdeš gospoda Godvina, ki te popelje domov na Angleško."

"Ali Wulf? Kaj pa je z Wulfom?" sem vnovič vprašala. "Umreti mora in jaz ga ne zapustim."

"Živi pa mrtvi ne morejo biti v isti družbi," je odgovorila. "Jaz sem ga tudi videla in vse to se izvrši po njegovem izrecnem ukazu. Če ga ljubiš, ti veli, da ga poslušaj."

"Jaz Masude še videl nisem! Nikdar nisem govoril takih besedi! O vsem tem naklepu ne vem ničesar!" vzklikne Wulf in bledega obraza sta se brata spogledala.

"Govori dalje," je rekel Godvin, "razgovarjamo se lahko pozneje."

"Poleg tega," je nadaljevala Rozamunda in povsila gla-

vo, "je Masuda pristavila še te-le besede: 'Mislim, da uteče gospod Wulf svoji usodi. Če ga hočeš zopet videti, poslušaj njegove besede, če pa jih ne poslušaj, ne moreš nikoli več upati, da bi ga še kdaj živega videla. Sedaj pa pojdi,

da naju ne najdejo; to bi pomenilo tvojo in mojo smrt, če pa greš, sem na varnem."

"Kako pa je vedela, da utečem?" je vprašal Wulf.

(Dalje prihodnjič.)

Narodna zrakoplovna tekma, ki se vrši v Clevelandu od 3. do včerajšega 6. septembra, je napotila managerja te zrakoplovne tekme, Clifford W. Henderson, levo, da je že naprej prodal vstopnice Eleonor Holm Jarrett in Johnnyju Weissmullerju, ki nastopata na jezerski razstavi v Clevelandu. Vstopnice na zrakoplovno tekmo so že v prodaji na 131 Terminal Tower v Clevelandu. Te vstopnice so veljavne za zrakoplovno tekmo in obenem za jezersko razstavo.

AVGUSTOVA RAZPRODAJA

Obiščite naši dve prodajalni za najbolj ugodne cene v vseh vrst pohištva za vaš dom.

Modernizirajte si vaš dom SEDAJ!

KUPITE NA GRDINOV LAHKO PLAČLJIV NAČRT

10% do 40% znižano!

A. GRDINA & SONS

6019 ST. CLAIR AVE.

15301 WATERLOO RD.

HENDERSON 2088

KENMORE 1235

ODPRTO ZVEČER, ZAPRTO V SREDO POPOLDNE

Člani Cleveland Furniture Dealers Ass'n

35. LETO

35. LETO

Previdni in gospodarski
ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini
in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu
oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!